

тавили у него едно особено чувство поради това всестранно проникване на религиозното съсловие в живота на хората. Предварително не е допускал, че религията може да пусне толкова дълбоки корени в живота ~~в живота~~ на един народ. По тези въпроси сме разговаряли с него и преди и след отпечатването на "Осъдени души". Не съм забелязал разлика в становището му по този въпрос. Димов беше прогресивен човек със съвременно виждане на биолог. Останал съм с впечатление, че от самото начало е бил потресен от това инфилтриране на целия живот от религията. Само веднаж е ставало въпрос, че в семейните отношения и традиции на испанците има известен морал, който може да получи положителна оценка.

До колкото знам Димов е посетил различни краища на Испания и има непосредствени наблюдения от живота и типовете. Казваше ми, че в "Осъдени души" героите му са ~~живи~~ съществували хора. Те са му дали основание да ги използва като прототипове.

Димов беше доволен от работата си в института "Рамон и Кахал". Бил е приет добре, работил е целенасочено. Казваше, че самият институт е обзаведен много добре, работниците в него са квалифицирани.

Останал съм с впечатление, че в Испания Димов е събирал фактически материал, водил си е бележки, правил е наброски. Едва тук обаче решава да пише романа.

Когато трябвало да бъде приет ~~като~~ за член на БКП, Димов дойде веднаж при мене и ме помоли да му стана гарант. Предполагам обаче, че е приеман в Писателския съюз. Не помня ние да сме го избирали на партийно събрание.

Като ръководител на катедра по Зоотехническият факултет Димов беше на висота. С подчинените си подхождаше внимателно. В лекциите си беше много прецизен. Въпреки че пишеше с лява ръка, онагледяваше с цветни тебешери много добре лекциите си. Тогава въпроса за онагледяването не стоеше. А Димов правеше по този начин материала достъпен и лесноусвоим. Той умееше да концентрира вниманието и на студентите и на колегите си по време на съветите. Заставяше ни да го слушаме внимателно, въпреки че предварително не се готвеше.

В последните години пишеше учебник и имаше желания да го направи качествено. За него отделяше много време и труд. Беше добросъвестен и в това отношение.